

ПРОГРАМ 48. БРАНКОВОГ КОЛА

У знаку 195. годишњице рођења
Алексија (Бранка) Радичевића

У сусрет 2021. години када ће Нови Сад у
загрљају са Сремским Карловцима постати
Европска престоница културе, а јубиларно
50. Бранково коло напунити пола века
јединствене песничке и културне мисије,
која ће кроз име и дело непролазног Бранка
Радичевића дати свој допринос великом
догађају на нашем континенту.

Бранко Радичевић

**МИНИ КАРАЦИЋ
У СПОМЕНИЦУ**

Певам дању, певам ноћу,
Певам, селе, што год `оћу:
И што `оћу, то и могу,
Само једно још не могу:
Да запевам гласовито,
Гласовито, силовито,
Да те дигнем са земљице,
Да те метнем међ` звездице.
Кад си звезда, селе моја,
Да си међу звездицама,
Међу својим, селе моја,
Милим сестрицама.

(Беч, на Бадње вече 1849)

*

По традицији, парастос Алексију (Бранку) Радичевићу биће одржан на дан Свечаног отварања 48. Бранковог кола, у петак, 6. септембра, у 10 часова, у Саборној цркви Светог оца Николаја у Сремским Карловцима, где је Бранко за певницом као ђак гимназије (1835-1841) певао недељом. На парастосу чинодејствује епископ сремски господин Василије са карловачким свештенством и младим богословима.

ИЗ БРАНКОВЕ "МОЛИТВЕ"

Осим другог овде свега
Мене створи из ничега,
Ду'ом својим Ти подуну,
У менека душу суну;
Па ми Боже јоште таде
И у душу нешто даде,
Та и моја песма ова
И њу мени ти дарова.

Фала Боже на дар ови,
О помози благослови,
Да ми како с права пута
Душа млада не залута!

(На Васкрс, 1844)

Петак, 6. септембар

Карловачка гимназија

11 часова

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ 48. БРАНКОВОГА КОЛА

Беседа о Бранку:

Милан Ненадић

Песнички дарови:

Илеана Урсу, Благоје Савић, Данило
Јокановић, Иван Лаловић, Стојан Бербер,
Гордана Боранијашевић, Давид Кеџман
Дако, Милица Миленковић и Наташа
Бундало Микић

Глумачки дарови:

Теодора Кушић и Даница Петровић

Музички дарови:

–Женски квартет хора „Свети цар Давид“
из Сремске Каменице
–Душан Дакић, млади оперски певач,
студент Академије уметности у Новом Саду
–Лазар Лазаревић, пијаниста, студент
Академије уметности у Новом Саду
–Хор и ансамбл гимназије „Јован Јовановић
Змај“ из Н. Сада, диригент Јован Травица

Водитељи:

Татјана Миражић и Горан Павловић

Градска библиотека
Нови Сад
Дунавска 1
19 часова

ТАКО ГОВОРЕ ПЕСНИЦИ
Милан Ненадић

—
19,30

ПРОМОЦИЈА НОВИХ КЊИГА
БРАНКОВОГА КОЛА

Награда „Стражилово“
за збирку поезије, 2019.

Милица Миленковић:
Испоснице

О књизи говори:
Растко Лончар

—
20,00

СТАРИ ДОБИТНИЦИ
БРАНКОВЕ НАГРАДЕ
Гордана Тодоровић
(1955)

О песникињи говори:
Милица Миленковић

20, 30

СУСРЕТ СА ДОБИТНИЦИМА
„ПЕЧАТА ВАРОШИ
СРЕМСКОКАРЛОВАЧКЕ“ – 2019.

Бошко Сувајцић
Иван Лаловић
Јасна Миленовић
Саша Нишавић

Субота, 7. септембар

Стражилово
Бранков гроб, 10 часова

*ЛИСЈЕ ЖУТИ ВЕЋЕ ПО ДРВЕЋУ,
ЛИСЈЕ ЖУТО ДОЛЕ ВЕЋЕ ПАДА...*

Цвеће полаже и свећу пали:

Благоје Савић

Бранкове песме „Укор“
и „Кад млидијох умрети“ казују
Даница Петровић и Бошко Петров

*

Стражилово
„Бранков чардак“, код споменика песнику
11 часова

СВЕЧАНО УРУЧЕЊЕ НАГРАДЕ „СТРАЖИЛОВО“ – 2019.

Лауреати:

– **Милица Миленковић, Наташа Бундало
Микић, Сузана Рудић и Александра
Батинић**, за најбоље песничке књиге
– **Крстивоје Илић**, за целокупно песничко
дело

Глумачка уздарја:

Боривоје Божанић и Теодора Кушић

11,30

СТРАЖИЛОВСКИ МИТИНГ ПОЕЗИЈЕ

*ТА ИМА НАС НА 'ИЉАДЕ
АЛ' БРОЈИТИ НЕМАМ КАДЕ ...*

Крстивоје Илић, Бошко Сувајцић, Душан Радак, Данило Јокановић, Живко Николић, Драгица Стојановић, Бранислав Зубовић, Иван Лаловић, Перица Марков, Дамир Малешев, Јасна Миленовић, Саша Нишавић, Весна Егерић, Душан Павле Кресовић, Сава Крнета, Иван Деспотовић, Дубравка Миленковић, Ивана Гађански, Дајана Петровић, Зденка Валент Белић, Стела Манасијевић, Марија Пргомелја, Ивана Стојић, Растко Лончар, Никола Раусављевић, Душан Захаријевић, Милан Ћосић, Горица Радмиловић, Ирена Плаовић, Андреа Беата Бицок, Јелена Милошев, Милош Пуђа, Милена Кулић и Мина Кулић.

Водитељка: Јована Крстић

Недеља, 8. септембар

Стражилово
„Бранков чардак“
11 часова

*ДОЂЕ МОМЧЕ ЦНА ОКА
НА КОЊИЦУ ЛАКА СКОКА...*

32. ПЕСНИЧКИ ТУРНИР У ШАХУ

"Шаха је играо врло вешто и врло је брзо покретао фигуре" – Јован Ђорђевић о Бранку Радичевићу, поводом сусрета у Земуну 2. априла 1849. године

Играју:

Љубивоје Ршумовић, Александра Батинић, Горан Бабић, Марија Стојановић, Владимир Кнежевић, Стеван Тонтић, Милован Драгић, Драгутин Минић Карло, Милан Плетел, Желидраг Никчевић, Слободан Терзић, Растко Лончар, Димитрије Панфилов, Зоран Миладиновић, Милан Михајловић, Никола Раусављевић, Љубиша Стојилковић и Милета Цицовић

Судија:
Жељко Медар

Понедељак, 9. септембар

Карловачка гимназија
Спомен-библиотека
11 часова

СУСРЕТ СА ДОБИТНИЦИМА „БРАНКОВЕ НАГРАДЕ МАТИЦЕ СРПСКЕ“ – 2019.

Лана Јекнић, Ана Стевић, Јелисавета
Арсенијевић, Бранислав Чурчов, Марина
Срнка и Лана Костић

*

Градска библиотека
Нови Сад
Дунавска 1
19 часова

*ПРЕМИЈЕРА
ПОЕТСКО-МУЗИЧКОГ КОМАДА*

ДОЛАЗИ ЦРВЕНА ЈЕСЕН
Поезија Мирослава Антића

Изводи рецитаторско-музичка
дружина „Међу нама“

Никола Раусављевић
Јована Крстић
Милан Ћосић

Уторак, 10. септембар

Основна школа „23. октобар“
Сремски Карловци
Прерадовићева 1
11 часова

О ПРЕДСТАВАМА И ИГРОКАЗИМА ЗА ДЕЦУ

„На те мислим, душо без престанка“ (по стиховима Бранка Радичевића“), „Материна маза“ (по стиховима Ј.Ј. Змаја), „Плави зец“ (по стиховима Душка Радовића)
„Црвенкапа и вук“ (адаптација бајке на комичан начин), „Божихна свечаност“, „Принц Растко – Свети Сава“ и „Васкршња свечаност“

Предавач и модератор:
Валентина Милачић (Бања Лука)

*

Карловачка богословија
„Свети Арсеније Сремац“
14 часова

ХРИШЋАНСКЕ ТЕМЕ О вери

Говоре:
Јеромонах Клеопа Стефановић
Небојша Дугалић

Среда, 11. септембар

Гимназија „Јован Јовановић Змај“
Нови Сад, 11 часова

Млада периодика

ПРЕДСТАВЉАЊЕ ШКОЛСКИХ ЛИСТОВА:
„БРАНКО“ КАРЛОВАЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ И
„СКАМИЈА“ ГИМНАЗИЈЕ „Ј. Ј. ЗМАЈ“

Учествују ђаци-уредници и сарадници

Песник-гост: Иван Негришорац

Модератор: Растко Лончар

*

Градска библиотека, Нови Сад,
Дунавска 1, 19 часова

НОВЕ КЊИГЕ БРАНКОВОГА КОЛА
Награда „Стражилово“,
за збирку песама, 2019.

Наташа Бундало Микић:
Трећи круг снова

19,30
ТАКО ГОВОРЕ ПЕСНИЦИ
Милан Ракуљ

Модератор: Марија Пргомелја

Четвртак, 12. септембар

Гимназија „Исидора Секулић“
Нови Сад, Платонова 2
11 часова

ТАКО ГОВОРЕ ПЕСНИЦИ Божидар Мандић

Учествују и ђаци-песници гимназије

Модератор:
Дамир Малешев

*

Музеј Војводине
Нови Сад, Дунавска 35
18 часова

НЕМАТЕРИЈАЛНО КУЛТУРНО НАСЛЕЂЕ СРБА

ГОВОР БАНИЈЕ, КОРДУНА, ЛИКЕ И БОСАНСКЕ КРАЈИНЕ

О теми говори и песме казује:

Јагода Кљаић

Поводом збирке песама „Са друге стране
штреке“ у издању „Просвјете“ и „Пресинга“

Гости:

– „Јарачки јарани“ из Бачког Јарка
(35 година рада)

– „Вила“, млада женска певачка група из Новог Сада

– „Дар завичаја“, млада мушка певачка дружина из Младенова

Модератор:

Ненад Грујичић

Петак, 13. септембар

Бранково коло
Сремски Карловци
Патријарха Рајачића 16
12 часова

МЛАДИ ПЕСНИЧКИ САЛОН

*Читање и тумачење
песама из нових рукописа*

**Душан Захаријевић
Растко Лончар
Никола Раусављевић
Милан Ћосић**

*

Трг Републике
Нови Сад
(Између Змај Јовине гимназије
и Рибље пијаце)
19 часова

*У сарадњи са трећим
Новосадским фестивалом књиге*

НАГРАДЕ КРОЗ ВРЕМЕ

**ОСАМ ДОБИТНИЦА
„ПЕЧАТА ВАРОШИ
СРЕМСКОКАРЛОВАЧКЕ“**

Илеана Урсу (1979)
Јелена Алексић (2006)
Емсура Хамзић (2009)
Гордана Ђилас (2010)
Тања Крагујевић (2013)
Драгана Крагуљ (2015)
Драгица Стојановић (2016)
Јасна Миленовић (2019)

Субота, 14. септембар

Карловачка гимназија

10 часова

27. ФИЛОЗОФСКИ СИМПОЗИЈУМ

ПОЈАМ НАДЕ

*Надо моја, ниси ваљда пена
(Бранко Радичевић)*

Учествују:

Слободан Дивјак, Раде Калик, Слободан Кањевац, Дамир Смиљанић, Јадранка Пешти, Александар Миловановић, Зоран Арсовић, Јован Бабић, Драган Проле, Душко Прелевић, Ирина Деретић, Богдан Лубардић, , Бранко Ромчевић, Радомир Ђорђевић, Радомир Виденовић, Радивоје Керовић, Драгомир Давидовац, Миланко Говедарица, Стојан Шљука, Вук Миљановић, Саво Лаушевић, Александар М. Петровић, Уна Поповић, Јован Аранђеловић, Горан Ружић, Горан Рујевић, Никола Таталовић, Војислав Божичковић, Бранкица Поповић, Лазар Атанасковић, Драго Ђурић, Никола Танасић, Драго Перовић, Иван Николић, Владимир Дрекаловић, Ненад Цекић и Мирослава Трајковски

Карловачка гимназија
16 часова

27. ФИЛОЗОФСКИ СИМПОЗИЈУМ
Појам наде
(наставак)

Недеља, 15. септембар

Карловачка гимназија
10 часова

ФИЛОЗОФСКИ СИМПОЗИЈУМ
Појам наде
(завршна сесија)

Понедељак, 16. септембар

Карловачка гимназија
11 часова

СВЕЧАНО ЗАТВАРАЊЕ 48. БРАНКОВОГА КОЛА

СВЕЧАНО УРУЧЕЊЕ
МЕЂУНАРОДНЕ НАГРАДЕ
„БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“ – 2019.

Лауреат:
Будимир Дубак (Црна Гора)

Песничка ударја:

Драгољуб Павлов, Желидраг Никчевић,
Милош Јанковић, Благоје Баковић, Ален
Бешић, Јулија Капорњаи, Лидија Ђого,
Сузана Рудић и Александра Батинић

Музичка ударја:

– Силвиа Минеа, млада оперска певачица,
студенткиња Академије уметности у НС
– Маја Грујић, пијанисткиња
– Катарина Поповић, млада етно-певачица
– Хор Карловачке гимназије,
уз диригентско вођење Растка Павлова

Ђачка ударја:

– Програм ученика Карловачке гимназије

Водитељка: Јована Крстић

О ШКОЛОВАЊУ БРАНКА РАДИЧЕВИЋА И О ЈОШ ПОНЕЧЕМ

Бранко Радичевић се редовно школовао и стекао врло широко образовање. Његов отац Тодор каже: “Паметствовање је имао особито јако и све је лако могао схватити”. У Земуну је учио српску основну школу од 1830. до 1832. и немачку од 1832. До 1835. године. Из тог периода има једна згода коју је записао А. Сандић, уз пето издање Бранкових песама 1878. године у Новом Саду: “Треће године приступи Бранко у немачку школу. У тој немачкој школи земунској покаже Бранко тако своје оштроумље. Учитељ ће запитати другог једног ђака, како ће превести на немачки: Лептир лети? Так одговори: Der Schmetterling fliegt! Бранко дигне руку и рекне: Nein! Der Schmetterling flattert! (Немци веле: лептир се лепрша, а не лети.)”

Бранко је похађао чувену Карловачку гимназију од 1835–1841. године, што ће оставити најдубље трагове у његовом стваралаштву. Бранко је најчувенији Краловачанин, а да притом није рођен у Сремским Карловцима. Учио је, затим, тзв. филозофију (мудрољубије) у Темишвару од 1841. до 1843. године, где ће почети да пише песме везане за карловачке дане и успомене. Ту је написао прву песму на

српском језику „Девојка на студенцу“. У Бечу је 1843. године, по очевој жељи, уписао права која никако није волео, чак се сматрао несрећним, па се са још већом вољом посветио књижевности.

Јуна 1848. године Бранко је пошао к оцу у Темишвар, али је остао у Земуну одакле одлази у Београд из којег је протеран децембра 1848. године. Оцу стиже тек аугуста 1849. године. Поново наставља студије у Бечу 1850. године, али овога пута учећи медицину. Смрт га је омела да заврши студије којима се посветио са више жара него при првом боравку у Бечу верујући да ће учећи медицину бар мало сам себи помоћи. Касније је рекао да кад би болесници знали колико лекари мало умеју помоћи никад им се не би обраћали.

Од Бранкових школских сведочанстава, из којих се види да је био *најодличнији* ђак, данас постоје два: сведочанство III разреда немачке основне школе у Земуну из 1835. године и II граматикалног разреда Карловачке гимназије из 1836. године. О његовом школовању у Карловцима доста је, по речима Теодоре Петровић, „измишљено и удешено према потребама“. О том периоду најбоље је сâм Бранко писао у „Ђачком растанку“. Опевао је бербе, младалачка кола љубави и братства, пливање и рођење у Дунаву, вожњу чамцем, скакање “скока јуначкога”,

утркивање, шетње у околини прелепих Карловаца, пењање на *рајско Стражилово*, понекад и с пушком о рамену, прескакање бистрог потока, загледање нона белих ...

У то време Карловци су били изузетно лепо и живописно место, најимућнија варош у источном делу Срема и, уза све то, значајан културни центар. У младе и сунчане јесени почињале су бербе грожђа богатих мештана. Готово сва домаћинства имала су велике винограде. Карловци су били динамични, пуни живота, рада и веселја. Ориле су се песме, прскали бећарци, чистиле велике каце и бурад, припремали подруми, износиле пресе за цеђење грожђа. О тој раздраганој атмосфери Бранко пева: *Зора зори, све поустајало,/ Па с' уз брдо весело нагнало,/ Свирац свира, пушке попуцују,/ Моме поју, момци подвикују./ – Јоште мало, ето винограда,/ Гледај сада убавога рада:/ Бери, носи, час доле час горе,/ Момци кличу, а песме с' оре,/ “Живо, живо!” један другог кори,/ Живо с' ради, ал' нико с' не мори.*

Бранко (Алексије) Радичевић уписао се у Карловачку гимназију 7. октобра 1835. године. Тада су Карловци изгледали другачије: још нису постојале велике зграде на данашњем тргу што носи песниково име. Зграда гимназије у којој се Бранко школовао била је ониска и веома скромна. Пре Бранка у гимназији се школовало

четрдесет пет генерација. Ова угледна културна установа основана је 1791. године. У њу су долазили ђаци из Баната, Бачке, Лике, Босне, Славоније, Пеште и других крајева. Први директор био је Јован Грос, образован човек који је дипломирао филозофију у Братислави (Пожуну), а потом докторирао на Јенском универзитету.

О Бранковом доласку у Карловачку гимназију Сима Крстић каже: „Када је дошао са својим братом (Стеваном) у гимназију карловачку, одликовали су се њих двоје од свију ђака. Обојица су знали и српски и немачки врло добро. У немачком језику били су савршени. Са њиховим доласком почиње нови дух у омладини карловачке гимназије. Дух те омладине био је онда и сувише утучен. Њих двојица унели су у омладину поноса и полета. Поред њих осетили смо живот. А тај дух унео им је отац, који им је био и отац и мајка, јер мајке нису имали. Ми други ђаци гледали смо у њих као у више какве створове, а и сами професори су их одликовали – били су чак и према њиховој слободи пажљиви.“ Сима Крстић, затим, хвали Бранка као „веома даровита и слободоумна“.

Многи греше сматрајући да су мештани Бранка у Сремским Карловцима звали Бранком. Тако га нису ословљавали ни најближи његови школски пријатељи.

Напросто за то није било повода. У школске књиге уписан је као Алексије Радичевић. Познаници су га најчешће звали Алексом, али не мање и Ацом. Аца је Бранково име од миља. Тек у Бечу, своје крштено име Алексије превешће са грчког језика у Бранко (грч. Alexsios – који брани).

Бранко је у Сремским Карловцима становао код немачке породице Ауер, мада је, по тврђењу Аце Поповића Зуба, често мењао стан. Зуб наводи да је једне године (вероватно 1840/41) становао са Јулијем Радишићем у кући „Јове професора оца“, која је касније постала власништво мајора Рајачића. Ова кућа више не постоји. Налазила се у делу простора који данас заузимају Музеј у Сремским Карловцима и песничка институција Бранково коло. Овај податак је значајан управо зато што се данас на тој адреси, Патријарха Рајачића 16, сваког септембра, окупљају песници и уметници из земље и света током одвијања наше највеће песничке и у том знаку културне манифестације која обележава и слави поезију и име Бранка Радичевића.

Школске 1835/36. године у Карловачкој гимназији у разреду је било четрдесет ученика. Професор је Јован Пантелић. У другој граматикалној класи 1836/37. године, у разреду је било тридесет и осам ученика. Професор Јосиф Јовановић. Године 1837/38. трећа граматикална класа броји

четрдесет и четири ученика. Професор Тома Војновић. У четвртој граматикалној класи 1838/39. године било је четрдесет два ученика. Предавао је Василије Лукић. У првом хуманитарном разреду 1839/40. године у матицама гимназије не стоји име професора, али се зна да су тих година оба хуманитарна разреда држали директор Јаков Герчић и професор Григорије Лазић. Тако је назначено и за 1840/41. годину, за други хуманитарни разред који је бројао тридесет четири ученика.

Од значајних Бранкових другова у свих шест разреда с њим су ишли Сима Крстић, Илија Округић Сремац и Стеван Поповић. Арса Путник ишао је у трећи и четврти разред, све до своје несрећне погибије 9. јула 1839. године, када се удавио у Дунаву. Ђорђе Поповић Даничар о томе пише: “Арса се са неколико другова превезао чамцем преко Дунава у т.зв. Аду. Ту први скочи у воду, али не искочи на површину. Заплео се у неке жиле и водене биљке. Друговима је успело да га нађу и извуку из воде. Још је давао знаке живота, али неумешна деца нису успела да га поврате у живот”. Несрећног друга Арсу Бранко помиње у спеву „Ђачки растанак“.

Бранко Радичевић је био најбољи ђак у својој генерацији. Приближан му је само Сима Крстић. У рубрици за владање код Бранка стоји, осим “classus primaе” и

“*sensor inventutis*”, што је била реткост, чак, нека врста почести. Никад није био кажњаван, нити батинан. Недељом је редовно певао у саборној цркви Светог оца Николаја. Своја духовна узнесења понајбоље је показао у песми „Молитва“ која је образац кристално чисте побожности песникове: *Фала Боже на дар ови/ О помози благослови/ Да ми како с права пута/ Душа млада не залута.*

После семестралних испита професори су узимали најбоље урађене писмене задатке и остављали их у архив. Бранкове свеске, већ од првог разреда, разликовале су се од осталих, не само због одличног знања, већ и због калиграфског рукописа. Међу његовим свескама постоји и једна из четвртог разреда, у којој је Бранко два текста, са латинског, уместо на немачки превео на српски језик. У тадашњој гимназији наставни језици били су немачки и латински. Српски језик наставници су употребљавали у првом и другом разреду, ако је ђацима требало нешто боље протумачити. Добар део ђака лоше је говорио српски језик (Немци из Баната). Бранков превод на матерњи језик писан је Вуковим правописом, са јотом.

Како се догодило да је Бранко, уместо на немачки, са латинског текстове превео на српски језик? Очигледно је да је Бранко и као врло млад читао књиге и часописе на матерњем језику и, при том, размишљао о

његовој употреби у књижевности. Веома рано имао је слух за оно што ће га, тек уз Вука и Даничића, нагнати да усавршава и негује језик на којем ће објавити своју прву књигу песама. С друге стране, на могућност повременог коришћења српског језика у гимназији, погодовала је смрт митрополита Стратимировића 1836. године. Његов наследник Стеван Станковић имао је више разумевања за употребу народног језика. Та чињеница није за занемаривање, јер су неки професори (Василије Лазић и директор Јаков Герчић) дозвољавали повремено ученицима да преводе с немачког на српски језик. Но, ова „слобода“ убрзо је опет нестала доласком митрополита Јосифа Рајачића који није волео Вука и његов правопис. Иако је 1849. године српски језик уведен као научни предмет, митрополит је тражио да се од 1855. године употребљава црквена ортографија.

Као врсни познавалац немачког језика, своје прве литерарне радове Бранко је писао на чистом немачком језику. Ти стихови већ тада, у ђачкој клупи, говоре о песничком генију какав се ретко рађа. Ево фрагмента лирике из тог времена, у преводу Милана Кашанина: *„Збогом, Дунаве, реко лепа, која ноге овог слатког места запљускујеш сребрним таласом! Збогом, о реко, у чијим сам валовима често расхлађивао жар свог тела и често се, брзином муње, преко чистоте твог зрцала клизио у чуну.“*

Бранко се много занимао за биљке. Често је са професорима и ђацима ишао на „ботаничке екскурзије“ по карловачким пољима и удолинама, на Стражилово и околна брда, и трагао за цветовима, скупљао и правио богате хербаријуме. У то време у Карловцима је живео и ботаником се бавио апотекар Антон Вајскопф који је имао врт пун ретких биљака од којих је правио тинктуре. Посебан утицај на Бранка имао је професор Григорије Лазић, уважаван као ботаничар-систематичар. Био је члан Регенсбуршког ботаничког ученог друштва. У Карловачкој гимназији чува се и данас његов хербаријум. По саветима овог професора, Бранко страсно изучава ботанику, амбициозно трага за ретким биљем. Не задовољава се спољашњим описима појединих биљака, већ жели помоћу микроскопа и сличних инструмената да проникне у тајну природе. Он биљке стручно сврстава по Линеовом систему. Из Бранкове свеске *Exsercitia stili* за 1839/40. године види се његова радишна систематичност и љубав према биљкама. То се на многим местима примећује и у његовој поезији, у опису стражиловске природе и карловачких крајолика.

Н. Грујичић

Бранко Радичевић

ИЗ „ЂАЧКОГ РАСТАНКА“

Ој Карловци, лепо л' живе` туде,
Ал' што мора бита нека буде,
Та и мене нешто даље вуче,
Ево пружам свога раја кључе.
Па када би им как'у жељу,
Једну б' им'о само али вељу,
Кад би тако смањао се туди
Да те могу притиснут` на груди,
Та на груди и на своја уста,
Ох жељице, ала си ми пушта!

...

Хватите се кола тога,
Од вишњег је оно Бога:
Руком држи братац брата.
Близу срца њега хвата,
Свирац свира,
Срце дира,
Рука с' диже на посао,
Да л' ће коме бити жао?
Нога лупа, диже прах,
Наоколо свуда страх...
Нога лака, срце здраво,
Коло лети, коло ђаво,
Поскочица ђаволица,
Што је хтела, то и смела,
Ал' је жеца одолела.

Ој, ти, секо,
Кâно млеко
Белолика,
Кâно винце руменика,
Кâно паун поносита,
Кâно јела, селе, вита,
Амо брже, па наточи,
Да ти браца боље скочи!
Амо, селе, а забога,
Видиш е сам изнемога!...
Тако, злато, тако, тако,
Сад је коло играт' лако;
Амо, чедо милооко,
Дај да т' љубне браца око!

48. БРАНКОВО КОЛО ПОМОГЛИ:
Градска управа за културу Нови Сад
Секретаријат за културу АП Војводине
Општина Сремски Карловци
Министарство културе Републике Србије
Рибарство – Бачки Јарак

Медијски спонзор
РТВ

Златни спонзор

КАТАЛОГ 48. БРАНКОВОГ КОЛА

Главни и одговорни уредник:

Ненад Грујичић

Ликовно-технички уредник:

Барцал Норберт

Оперативни сарадници:

Марија Гагић и Мина Ерић

Лектор и коректор:

Милена Борић и Нада Урошевић

Штампа:

Верзал – Нови Сад

www.brankovokolo.org

kolobrankovo@gmail.com

021 881028 021 6613160

063 8272588